MNE STE TÝM (NE)UROBILI... (34. nedeľa cez rok)

Až príde Syn človeka vo svojej sláve a sním všetci anjeli, zasadne na trón svojej slávy. Vtedy sa pred ním zhromaždia všetky národy a on oddelí jedných od druhých, ako pastier oddeľuje ovce od capov. Ovce si postaví sprava a capov zľava. Potom Kráľ povie tým, čo budú po jeho pravici: „Poďte požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta. Lebo bol som hladný a dali ste mi jesť, bol som smädný a dali ste mi piť, bol som pocestný a pritúlili ste ma, bol som nahý a priodeli ste ma, bol som chorý a navštívili ste ma, bol som vo väzení a prišli ste ku mne... Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ (Mt 25, 31-46)

Oddeľovanie capov od oviec bolo v Oriente dobre známe. Pastieri každý večer triedili svoje zmiešané stáda – oddeľovali na chlad chúlostivé kozy na prenocovanie v teple od oviec, ktorým viac vyhovovalo prenocovanie vonku. A keďže ovce boli užitočnejšie ako capy, aj v tomto príbehu sa s nimi lepšie zachádza.

My dnes vysvetľujeme príbeh o ovciach na jednej a capoch na druhej strane inak ako ho chápali prví kresťania, pre ktorých primárne bol napísaný. Evanjelista Matúš pre *všetky zhromaždené národy* v originálnom texte používa výraz vo význame *všetky pohanské národy*. Teda tí, o súde ktorých hovorí toto podobenstvo, sú pohania. Budú súdení na základe toho, koľko lásky a milosrdenstva poskytli *maličkým.* V ranej Cirkvi sa pod pojmom *maličkí* chápali kresťania.

Kresťania v tej dobe už začínali byť prenasledovaní, pretože odmietali uctievať kult cisára. Strácali spoločenské postavenie, boli politicky bezmocní a mnohí schudobneli, pretože pre manipuláciu s peniazmi sa vyžadovala lojálnosť cisárovi. A tak stále viac boli odkázaní na preukázanie milosrdenstva zo strany druhých ľudí.

Je to teda jeden z mála evanjeliových textov, ktoré sa zaoberajú otázkou spásy pohanov. Správna otázka nad týmto textom by preto mala znieť: *„Ako to bude so spásou tých, ktorí nepoznali Krista a neuverili v neho? Na základe akého princípu budú súdení títo ľudia?“*

Sami vnímame, že mnohí z tých, ktorí s nami nezdieľajú vieru v Krista, sú v skutočnosti lepšími ľuďmi ako sme my. Mnohí sú otvorenejší pre pravdu, spravodlivosť a lásku k druhým. A zasa aj naopak – medzi veriacimi, ktorí sú považovaní za zbožných, nájdeme neraz oveľa viac neúcty k druhým i okolitému svetu. Kto kam bude raz postavený?

Nikomu z ľudí neprináleží právo určovať, kto konkrétne do ktorej kategórie patrí – aj preto, lebo dramatický zápas viery a neviery prebieha v srdci každého človeka, pokiaľ žije. Až Kristovmu Poslednému súdu náleží zjaviť človeku, či ho spočítaný celok jeho života zaradil *„na pravicu či na ľavicu“* – a z evanjeliového líčenia tejto scény vyplýva, že *všetci budú prekvapení.*